

XLV.

Forflag til Lov

om

Disciplin i Handelsffibe og om Søfolks Forfeelfer, Forbrydelser samt Forhyring m. v.

— Som vedtaget ved 3die Behandling i Rigsdagens Landsting den 14de Januar 1865. —

I.

Om Disciplin i Handelsffibe.

§ 1.

Mandskabet skal vise Skipperen og øvrige Forefatte sømmelig Erbdighed, modtage deres Befalinger med Opmærksomhed og ved bestedne Svar tillkjendegive, at Befalingerne ere forstaaede. Det skal udføre Alt, hvad der paalydes for Skib og Ladning — iland og ombord, i Havaritilfælde og udenfor samme — og overhovedet uvægerlig adlyde, hvad der af Skipperen befales med Hensyn til Skibets Tjeneste og Ordenen ombord.

Samme Erbdighed skyldes ikke blot den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom i Get og Alt indtræder i dennes Sted, men ogsaa den, hvem et særligt Hverv eller en særffilt Commando er overdraget, indenfor Grændserne af den ham derved tillagte Myndighed. Denne Pligt paahviler ogsaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til selve Skipperen.

§ 2.

Paa den anden Side skal Skipperen og øvrige Befalende behandle de dem Underordnede paa en sømmelig Maade og efter Evne sørge for deres Vel. Navnlig maa legemlig Revselse ikke anvendes uden i de i §§ 3 og 6 ommeldte Tilfælde.

§ 3.

For at skaffe sig søblittelig Erbdighed er Skipperen eller hvem der ellers har at befale, i fornødent Fald berettiget til at anvende Magt og Evang.

I Nødtilfælde, navnlig naar Skibet er stædt i Fare, eller der viser sig Mytteri eller voldsom Opsætsighed blandt Mandskabet, er det endog tilladt at anvende ethvert til Ordens og Erbdigheds Tilveiebringelse nødvendigt Middel, og er Enhver af Skibsfolkene forpligtet til, endog uden Opfordring, at lyde den, som fører Commandoen, Vistand ved saadan Leilighed.

For den Skade, som de Gjenstridige derved maatte lide, skal intet Ansvar kunne gjøres gjældende, forsaavidt det findes, at den anvendte Magt, Evang eller andre Midler ikke have været haardere eller af anden Beskaffenhed, end Omstændighederne retfærdiggjorde.

§ 4.

Skibsfolk, som, efterat være paamønstrede, nægte at gaae ombord, unblade at indfinde sig til bestemt Tid, eller egenmægtig forlade Skibet, kunne paa Skipperens Forlangende og paa hans Ansvar ved Politivrighedens Hjælp tvinges til at opfylde deres Forpligtelse.

Gjør Noget af Skibsfolket sig styldig i saadant Forhold i en fremmed Havn, hvor der findes en dansk Consul, skal denne være Skipperen behjælpelig til, at den Paagjældende ved